

PERUSTAVAA KOKOUSTA KOSKEVAT TEESIT

1. Vaatimus Perustavan kokouksen koollekutsumisesta sisältyi luonnollisestikin vallankumouksellisen sosialidemokratian ohjelmaan, koska porvarillisessa tasavallassa Perustava kokous on demokratismin korkein muoto ja koska Kerenskin johtama imperialistinen tasavalta, muodostaessaan parlamentin, valmisteli vaalien vääristelyä rikkomalla monella eri tavalla demokratismia.

2. Esittäessään vaatimuksen Perustavan kokouksen koollekutsumisesta vallankumoukselliset sosialidemokraatit ovat aivan vuoden 1917 vallankumouksen alusta lähtien korostaneet jatkuvasti sitä, että Neuvostojen tasavalta on korkeampi demokratismin muoto kuin tavallinen porvarillinen tasavalta Perustavine kokouksineen.

3. Porvarillisesta järjestelmästä sosialistiseen järjestelmään siirtymistä varten, proletariaatin diktatuuria varten työläisten, sotilaiden ja talonpoikain edustajain Neuvostojen tasavalta ei ole ainoastaan korkeampityyppinen demokraattisten laitosten muoto (verrattuna tavalliseen porvarilliseen tasavaltaan, jonka kruununa on Perustava kokous), vaan se on myös ainoa muoto, joka pystyy turvaamaan kivuttomimman siirtymisen sosialismiin.

4. Perustavan kokouksen koollekutsuminen meidän vallankumouksessamme niiden ehdokaslistojen mukaan, jotka esitettiin lokakuun puolivälissä 1917, tapahtuu sellaisissa oloissa, jotka tekevät mahdottomaksi yleensä kansan ja varsinkin työätekevien joukkojen todellisen tahdonilmaisun tämän Perustavan kokouksen vaaleissa.

5. Ensinnäkin suhteelliset vaalit voivat olla todellisena kansan tahdonilmauksena vain silloin, kun puolueiden esittämät ehdokaslistat todella vastaavat kansan reaalista jakautumista niihin puolueyhmittymiin, jotka ovat edustettuina näissä ehdokaslistoissa. Meillä sen sijaan, kuter

tunnettua, puolue, jolla oli toukokuusta lokakuuhun saakka eniten kannattajia kansan ja varsinkin talonpoikaiston keskuudessa, sosialistivallankumouksellisten puolue esitti lokakuun puolivälissä 1917 yhteiset Perustavan kokouksen ehdokaslistat, mutta Perustavan kokouksen vaalien jälkeen, ennen sen kokoontumista jakautui kahtia.

Tämän takia valitsijajoukkojen tahto ja Perustavaan kokoukseen valittujen edustajain kokoonpano eivät vastaa eivätkä voikaan vastata edes muodollisesti toisiaan.

6. Toiseksi, vieläkin tärkeämpänä, ei muodollisena eikä juridisena, vaan yhteiskunnallis-taloudellisena, luokkaintaisena tekijänä, toisaalta kansan ja varsinkin työtätekevien luokkien tahdon ja toisaalta Perustavan kokouksen kokoonpanon välistä epäsuhdetta aiheuttavana tekijänä on se seikka, että Perustavan kokouksen vaalit toimitettiin silloin, kun kansan suuri enemmistö ei vielä voinut olla selvillä Lokakuun vallankumouksen, neuvostovallankumouksen, työläisten ja talonpoikain vallankumouksen kantavuudesta ja merkityksestä kaikessa laajuudessaan, koska vallankumous alkoi lokakuun 25 päivänä 1917, t.s. Perustavan kokouksen ehdokaslistojen esittämisen jälkeen.

7. Lokakuun vallankumous, jonka ansiosta on taisteltu valta Neuvostoille riistämällä poliittinen herruus porvariston käsistä ja luovuttamalla se proletariaatin ja talonpoikaisköyhälistön käsiin, kehittyi parhaillaan johdonmukaisesti aste asteelta edelleen.

8. Se alkoi lokakuun 24 ja 25 päivänä pääkaupungissa saavutetusta voitosta, jolloin bolshevikkipuolue sai enemmistön työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostojen toisessa yleisvenäläisessä edustajakokouksessa, tuossa proletaarien sekä talonpoikaiston poliittisesti toimeliaimman osan etujoukossa, ja jolloin tuo edustajakokous nosti bolshevikkipuolueen valtaan.

9. Sitten marras- ja joulukuun kuluessa vallankumous on vetänyt mukaansa koko armeijan ja talonpoikaiston suuret joukot, mikä on ilmennyt ennen kaikkea siinä, että on pantu viralta ja valittu uudelleen ne entiset ylimmät järjestöt (armeijakomiteat, kuvernementtien talonpoikaiskomiteat, talonpoikain edustajain Yleisvenäläisen Neuvoston Toimeenpaneva Keskuskomitea y.m.), jotka edustivat vallankumouksen yllielettyä sovittelukautta, sen porvaril-

lista eikä proletaarista vaihetta ja joiden oli sen takia poistuttava ehdottomasti näyttämöltä entistä syvempien ja laajempien kansanjoukkojen painostuksesta.

10. Tämä riistettyjen joukkojen mahtava liike järjestöjensä johtoehtien muodostamiseksi uudestaan ei ole päätynyt vielä nytkään, vuoden 1917 joulukuun puolivälissä, ja parhaillaan koolla oleva rautatieläisten edustajakokous on muuan sen vaiheista.

11. Venäjän luokkavoimien ryhmitys luokkataistelussa on siis todellisuudessa vuoden 1917 marras- ja joulukuussa periaatteellisesti toisenlainen kuin se, mikä saattoi ilmetä puolueiden esittämissä Perustavan kokouksen ehdokaslistoissa vuoden 1917 lokakuun puolivälissä.

12. Ukrainan (osittain myös Suomen ja Valko-Venäjän sekä Kaukasiainkin) viime tapahtumat viittaavat niin ikään luokkavoimien uuteen ryhmytykseen, joka muodostuu sen taistelun prosessissa, mikä on käynnissä toisaalta Ukrainan Radan, Suomen eduskunnan y.m. edustaman porvarillisen nationalismin ja toisaalta Neuvostovallan, kunkin mainitun kansallisen tasavallan työläisten ja talonpoikain vallankumouksen välillä.

13. Lopuksi kansalaissota, joka alkoi kadettien ja Kaledinin järjestämästä vastavallankumouksellisesta kapinasta neuvostoviranomaisia vastaan, työläisten ja talonpoikain hallitusta vastaan, on kärjistänyt luokkataistelun äärimilleen ja tehnyt mahdottomaksi ratkaista muodollisen demokraattista tietä ne mitä kärkevimmät kysymykset, jotka historia on asettanut Venäjän kansojen ja ensi kädessä sen työväenluokan ja talonpoikaiston eteen.

14. Vain se, että työläiset ja talonpojat pääsevät täydellisesti voitolle porvari- ja tilanherrain kapinasta (joka on saanut ilmauksensa kadettien ja kaledinilaisten liikehtimisessä), vain se, että tämä orjanomistajain kapina tukahdutetaan armotta sotilasvoimin,— vain se voi turvata käytännössä työläisten ja talonpoikain vallankumouksen. Tapahtumien kulku ja luokkataistelun kehitys vallankumouksessa ovat johtaneet siihen, että tunnuksesta „Kaikki valta Perustavalle kokoukselle”, jossa ei oteta huomioon työläisten ja talonpoikain vallankumouksen saavutuksia, ei oteta huomioon Neuvostovaltaa, ei oteta huomioon työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostojen toisen yleisvenäläisen edustajakokouksen eikä talonpoikain edustajain

toisen yleisvenäläisen kokouksen päätöstä j.n.e.— tuollaisesta tunnuksesta on todellisuudessa tullut kadettien ja kaledinilaisten sekä heidän apuriensa tunnus. Koko kansalle alkaa tulla selväksi, että tämä tunnus merkitsee tosiasiallisesti taistelua Neuvostovallan syrjäyttämiseksi ja että Perustava kokous olisi varmasti tuomittu poliittisesti kuolemaan, jos se asettuisi Neuvostovaltaa vastaan.

15. Kansan elämän erittäin kärkeviin kysymyksiin kuuluu kysymys rauhasta. Todella vallankumouksellinen taistelu rauhan puolesta alkoi Venäjällä vasta lokakuun 25 päivänä tapahtuneen vallankumouksen voiton jälkeen, ja tämän voiton ensimmäisiä hedelmiä ovat salaisten sopimusten saattaminen julkisuuteen, aselevon solmiminen ja julkisten neuvottelujen aloittaminen yleisen rauhan solmimiseksi ilman aluevaltauksia ja sotakorvauksia.

Laajat kansanjoukot ovat todellisuudessa vasta nyt saaneet täyden ja julkisen mahdollisuuden seurata rauhan puolesta käytävän vallankumouksellisen taistelun politiikkaa ja perehtyä sen tuloksiin.

Perustavan kokouksen vaalien aikana kansanjoukoilla ei ollut sellaista mahdollisuutta.

On selvää, että asian tältäkin kannalta epäsuhte Perustavaan kokoukseen valittujen kokoonpanon ja kansan todellisen tahdon välillä sodan lopettamiseen nähden on kiertämätön.

16. Kaikkien edellä esitettyjen seikkojen kokonaistuloksena on se, että Perustava kokous, joka on valittu niiden puolueiden esittämien ehdokaslistojen mukaan, jotka toimivat jo ennen työläisten ja talonpoikain vallankumousta, porvariston herruuden vallitessa, törmää ehdottomasti niiden työtätekevien ja riistettyjen luokkien tahtoa ja etuja vastaan, jotka aloittivat lokakuun 25 päivänä sosialistisen vallankumouksen porvaristoa vastaan. Luonnollisesti tämän vallankumouksen edut ovat korkeammalla kuin Perustavan kokouksen muodolliset oikeudet, vaikkapa näitä muodollisia oikeuksia ei horjuttaisikaan se, ettei Perustavaa kokousta koskevassa laissa ole myönnetty kansalle oikeutta toimittaa uusia edustajainsa vaaleja milloin tahansa.

17. Jokainen suoranainen tai välillinen yritys ottaa kysymys Perustavasta kokouksesta muodolliselta, juridiselta kannalta, tavallisen porvarillisen demokratian puit-

teissa, ottamatta huomioon luokkataistelua ja kansalais-sotaa, on proletariaatin asian pettämistä ja siirtymistä porvariston katsantokannalle. Vallankumouksellisten sosia-lidemokraattien ehdoton velvollisuus on varoittaa kaikkia tästä virheestä, johon bolshevismmin huippukerrosista lankeaa eräitä yksilöitä, jotka eivät ole osanneet arvostaa lokakuun kapinaa ja proletariaatin diktatuurin tehtäviä.

18. Ainoana mahdollisuutena ratkaista kivuttomasti se kriisi, mikä on muodostunut yhtäältä Perustavan kokouksen vaalien ja toisaalta kansan tahdon sekä työtätekevien ja riistettyjen luokkien etujen välillä vallitsevan epäsuhteen johdosta, on se, että kansa käyttää mahdollisimman laa-jasti ja nopeasti oikeuttaan toimittaa Perustavan kokouk-sen jäsenten uudet vaalit, että Perustava kokous itse yhtyy kannattamaan Toimeenpanevan Keskuskomitean säätämää lakia näistä uusista vaaleista ja että Perustava kokous julistaa varauksettomasti tunnustavansa Neuvostovallan, neuvostovallankumouksen ja sen politiikan rauhaa, maata ja työväenvalvontaa koskevissa kysymyksissä, että Perus-tava kokous liittyy päättäväisesti kadettien ja kaledinilais-ten vastavallankumousta vastustavien leiriin.

19. Ilman näiden ehtojen täyttämistä voidaan Perusta-vaan kokoukseen liittyvä kriisi ratkaista vain vallan-kumouksellista tietä, vain siten, että Neuvostovalta ryhtyy entistä tarmokkaampiin, nopeampiin, lujempiin ja jyrkem-piin vallankumouksellisiin toimenpiteisiin kadettien ja kaledinilaisten vastavallankumousta vastaan, verhotkoonpa tämä vastavallankumous itseään millaisilla tunnuksilla ja laitoksilla hyvänsä (vaikkapa Perustavan kokouksen jäse-nyydelläkin). Kaikenlaiset yritykset sitoa Neuvostovallan kädet tässä taistelussa olisivat vastavallankumouksen avustamista.

Kirjoitettu joulukuun 12 (25) pnä 1917

Julkaistu joulukuun 26 (13) pnä 1917

„Pravda“ lehden 213. numerossa

Uudelleen julkaistu kirjassa:

N. Lenin (Vl. Uljanov).

„Proletaarinen vallankumous

ja luopio Kautsky“,

kust. „Kommunist“, Moskova, 1918

*Julkaistaan kirjan
tekstin mukaan*